

PROP DE VOSALTRES

Inscripcions a l'escola

Estimats diocesans:

Em sembla que cada any faig uns comentaris dominicals sobre l'escola, l'educació en general, la generositat dels docents i la responsabilitat dels pares i de les famílies en sentit ampli. Insisteixo sempre en la importància de la matèria de la religió catòlica en el currículum escolar i l'opció de triar-la amb vistes a rebre una educació integral.

En els comentaris d'aquest curs faig el mateix. La motivació m'arriba de la lectura d'alguns titulars periodístics sobre el descens de la matrícula en l'assignatura de religió a totes les comunitats autònomes. Es dona a entendre que això és una conseqüència clara de l'allunyament del món escolar dels valors i virtuts que es desprenen «d'allò religiós». A simple vista sembla lògic encara que hi ha uns matisos que convé no oblidar, sobretot en aquests moments, quan s'obren les inscripcions en els diferents col·legis i, a l'inici d'una etapa educativa, s'ha d'optar per aquesta matèria.

Abans d'anotar les concrecions per optar per la classe de religió, voldria ressaltar la importància dels pares i de les famílies en general. La responsabilitat en l'educació dels fills resideix en els pares i ningú no la pot suplantar o eliminar. El manteniment de l'opció en el sistema educatiu és un dret dels pares i no és un privilegi de l'Església o dels bisbes que la autoritat administrativa concedeix com una gràcia especial. Apel·lo a les famílies cristianes perquè siguin coherents amb la seva fe i vulguin completar correctament l'educació dels seus fills. Ja que, de fet, s'esforcen

en utilitzar indistintament la seva paraula i el seu exemple dins de la llar, demanen la col·laboració necessària de les parròquies (catequesi, temps lliure, formació juvenil) i dels col·legis (coneixements, destreses i habilitats, actituds...). Els tres àmbits constitueixen un conjunt per a una educació que atengui totes les dimensions de la persona.

Però anem a les concrecions que ens motiven les dades estadístiques:

1. És una matèria que ha estat tractada de forma desigual i injusta en el currículum per part de les diferents administracions educatives des de fa molts anys. En les diferents lleis educatives s'han produït canvis en el seu tractament que han desorientat els interessats. En un moment hi ha hagut una matèria alternativa, en un altre s'ha suprimit aquesta que-

dant la religió com una matèria més; es va suprimir per al recompte de la mitja a les notes; que no contés per a l'accés a les beques públiques; es van posar una sèrie de traves en l'horari escolar i un llarg etcètera.

2. Les inscripcions no han gaudit de celeritat ni transparència per part de directius.
3. Els professors de la matèria s'han presat, quan el centre els requeria, a col·laborar en altres tasques educatives. En canvi, han hagut d'anar als tribunals per defensar els seus drets laborals, guanyant en molts casos els judicis plantejats.

Podríem afegir algunes qüestions més que es repeteixen constantment: que no hauria de ser matèria curricular per no tenir una base científica; que cada església ha de formar els seus fidels... fins a convertir en herois als que trien aquesta matèria. Observem que s'eliminen o es redueixen els programes de les matèries que denominem humanístiques en favor de les tècniques amb un lament de diversos grups de docents als que no s'escolta. S'hauria de potenciar l'ampli món dels valors, de les virtuts, dels coneixements filosòfics, literaris o clàssics.

Us aconsello a tots que no renunciïu a les vostres conviccions i, sense temor, us inscriviu a l'Ensenyament Religios Escolar.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

L'Audiència d'Osca desestima l'últim recurs per l'art

L'Audiència Provincial d'Osca ha desestimat la sol·licitud de vista i pràctica de prova en segona instància, demanada pel Consorci del Museu de Lleida, en referència al litigi per les obres d'art sacre del Museu de Lleida. Davant d'aquesta decisió, ja només quedarà pendent l'assenyament del dia per a la votació i l'emissió de la corresponent sentència.

L'Audiència considera que l'apel·lació limitada que sol·licitava el Consorci té caràcter excepcional i que, al seu criteri, no té aplicació en aquest cas concret perquè no observen la necessitat o utilitat d'allò que demana el Consorci. El litigi afecta 111 obres d'art procedents de 43 parròquies de la Franja que actualment formen part de la diòcesi de Barbastre-Montsó.

CERCA DE VOSOTROS

Inscripciones en la escuela

Queridos diocesanos:

Me parece que cada año tengo unos comentarios dominicales sobre la escuela, la educación en general, la generosidad de los docentes y la responsabilidad de los padres y de las familias en sentido amplio. Insisto siempre en la importancia de la materia de la religión católica en el currículum escolar y la opción de elegirla con vistas a recibir una educación integral.

En los comentarios de este curso hago lo mismo. La motivación me llega de la lectura de algunos titulares periodísticos sobre el descenso de la matrícula en la asignatura de religión en todas las comunidades autónomas. Se da a entender que eso es una consecuencia clara del alejamiento del mundo escolar de los valores y virtudes que se desprenden de «lo religioso». A simple vista parece lógico aunque hay unos matices que conviene no olvidar, sobre todo en estos momentos cuando se abren las inscripciones en los distintos colegios y, al inicio de una etapa educativa, se debe optar por esta materia.

Antes de anotar las concreciones para optar por la clase de religión, quiero resaltar la importancia de los padres y de las familias en general. La responsabilidad en la educación de los hijos reside en los padres y nadie la puede suplantar o eliminar. El mantenimiento de la opción en el sistema educativo es un derecho de los padres y no es un privilegio de la Iglesia o de los obispos que la autoridad administrativa concede a modo de gracia especial. Apelo a las familias cristianas para que sean coherentes con su fe y quieran completar correctamente la educación de sus hijos. Ya que de hecho se esfuerzan en utilizar indistintamente su palabra y su ejemplo en el interior del hogar, piden la colaboración necesaria de las parroquias (catequesis, tiempo libre, formación juvenil) y de los colegios (conocimientos, destrezas y habilidades, actitudes...). Los tres ámbitos constituyen un conjunto para una educación que atienda todas las dimensiones de la persona.

Pero vayamos a las concreciones que nos motivan los datos estadísticos:

1. Es una materia que ha sido tratada de forma desigual e injusta en el currículum por parte de las distintas administraciones educativas desde hace muchos años. En las distintas leyes educativas se han producido cambios en su tratamiento que han desorientado a los interesados. En un momento ha habido una materia alternativa, en otro se ha suprimido ésta quedando la religión como una materia más; se suprimió para el recuento de la media en las notas; que no contara para el acceso a las becas públicas; se puso una serie de trabas en el horario escolar y un largo etcétera.
2. Las inscripciones no han gozado de celeridad ni transparencia por parte de directivos.
3. Los profesores de la materia se han prestado, cuando el centro los requería, a colaborar en otras tareas educativas. En cambio han tenido que ir a los tribunales para defender sus derechos laborales ganando en muchos casos los juicios planteados.

Podríamos añadir algunas otras cuestiones que se repiten constantemente: que no debería ser materia curricular por no tener una base científica; que cada iglesia debe formar a sus fieles... hasta convertir en héroes a quienes eligen esta materia. Observamos que se eliminan o se reducen los programas de las materias que llamamos humanísticas en favor de las técnicas con un lamento de diversos grupos de docentes a los que no se escucha. Habría que potenciar el amplio mundo de los valores, de las virtudes, de los conocimientos filosóficos, literarios o clásicos.

Os aconsejo a todos a no renunciar a vuestras convicciones y, sin temor, os inscribáis en la Enseñanza Religiosa Escolar.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Carta del bisbe Salvador sobre els abusos a menors

El bisbe Salvador ha fet pública una carta dirigida a sacerdots, comunitats religioses, delegats i responsables d'institucions diocesanes, en què torna a mostrar la seva preocupació pels casos d'abusos a menors en diferents àmbits de la societat, no només a l'Església, i demana la màxima implicació de tothom per evitar aquest tipus d'atemptats a la infància. Al mateix temps, informa també dels protocols d'actuació que cal seguir en cas de tenir coneixement d'algun possible cas d'abusos.

El Bisbat de Lleida ha enviat un informe al despatx d'advocats Cremades&Calvo-Sotelo, que s'ocupa de la investigació dels casos d'abusos sexuals a l'Església encarregada per la Conferència Episcopal Espanyola però, per ara, no l'han enviat a la Fiscalia.

L'oficina creada per atendre les potencials víctimes d'abusos a Lleida no ha rebut cap denúncia fins ara i només s'ha tingut constància d'un cas sense prou indicis, que s'ha inclòs a l'informe enviat al despatx d'advocats.

Formació pastoral al professorat

Els professors i professores del Col·legi Episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia van participar, el 15 de febrer, en la segona Jornada de formació pastoral adreçada als docents. Impartida per Mn. Joan Àguila, de l'arquebisbat de Tarragona, els assistents van poder escoltar les seves explicacions sobre com comunicar l'alegria de viure la fe. El poder de les paraules, els talents i com ser referent són alguns dels temes que va voler transmetre, amenitzats, a més, amb les seves cançons.

D'altra banda, els joves que es preparen per viatjar aquest estiu a la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) de Lisboa es van reunir de nou el 17 de febrer per continuar avançant cap a la trobada amb el pa-

pa Francesc, juntament amb centenars de milers de joves d'arreu del món. En aquesta ocasió, el bisbe Salvador va dirigir la pregària.

Nomenaments

Monsenyor Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments:

- **Mn. Xavier Navarro Llista**, Dr., nomenat professor de l'Institut de Ciències Religioses de Lleida (ISCR-IREL) per a l'ensenyament dels blocs temàtics propis i específics de l'especialitat pedagògica Decla-

ració Eclesiàstica de Competències Acadèmiques (DECA), i concretament per al bloc núm. 1: «Religió, cultura i valors», amb data 20.01.23.

- **Mn. Àngel Escales Perucho**, nomenat consiliari i director espiritual de la Confrària del Santo Cristo de la Agonía y la Hermandad de Ntra. Sra. del Rocío de Lleida, amb data 20.01.23.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Sense humilitat no es pot trobar Déu, no es pot fer experiència de salvació, i no es pot trobar ni tan sols al pròisme, al germà i a la germana que viuen al costat de nosaltres» (20 d'agost).

@Pontifex_es: «Jesús ens exhorta a entrar per la porta estreta, cosa que significa seguir-lo en l'amor, com fan els qui sofreixen per la fe, però continuen resant i estimant, responent al mal amb el bé i trobant la força per a perdonar» (21 d'agost).

@Pontifex_es: «La misericòrdia de Déu, que ens ha fet germans i germanes, ens crida a ser artesans de pau i de concòrdia» (22 d'agost).

@Pontifex_es: «En la vellesa, l'essencial de la vida, allò que més apreciem en acostar-nos al nostre comiat, ens sembla definitivament clar. Tota la nostra vida sembla una llavor que haurà de ser enterrada perquè neixi la seva flor i el seu fruit» (24 d'agost).

Arrels, Càritas i Salesians fan propostes per a les eleccions municipals

Amb el títol «Per un consens en l'àmbit de l'atenció i la promoció de les persones que viuen en situació de vulnerabilitat i pobresa a la ciutat de Lleida», Arrels Sant Ignasi, Càritas diocesana de Lleida i Salesians Sant Jordi van presentar, el passat 21 de febrer, les seves propostes socials de cara a les eleccions municipals que tindran lloc el mes de maig, en una trobada amb els partits polítics amb representació a la Paeria. Les entitats van posar de manifest la necessitat de col·laboració i confiança mútua entre tots els agents implicats per avançar cap a un veritable projecte social de ciutat.

El document desgrana els aspectes que actualment amoinen a Arrels Sant Ignasi, Càritas diocesana de Lleida i Salesians Sant Jordi, i destaca la importància de treballar per una «Lleida, ciutat d'acollida», on totes les persones, indistintament del seu origen, tinguin igualtat d'oportunitats. Les tres entitats també aporten propostes per a una millor coordinació amb l'administració municipal, creant òrgans de coproducció de polítiques públiques estables que tinguin en compte l'expertesa i experiència del tercer sector. Les demandes d'Arrels Sant Ignasi, Càritas diocesana de Lleida i Salesians Sant Jordi també passen per una millora del sistema de finançament públic de les entitats socials i una aposta seriosa pel treball en

xarxa, a fi d'afavorir el vincle entre les entitats del territori encarregades d'executar part de l'acció social.

Els grans àmbits en què aquestes entitats posen un major èmfasi a l'hora d'intervenir són la inclusió i la lluita contra les desigualtats i la pobresa infantil i juvenil, el dret a l'habitatge, l'energia i el treball digne, amb mesures com la gestió pública de l'aigua, o la creació d'un parc suficient d'habitatge social i l'ampliació de la disponibilitat d'habitatges d'emergència.

Comença la Quaresma

La Catedral de Lleida, com la resta de parròquies i llocs on es va celebrar l'eucaristia el passat 22 de febrer, va acollir la litúrgia del Dimecres de Cendra, amb què es va obrir la Quaresma. El bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia a la Catedral, precedida pel Via Crucis amb els portants de Sant Llorenç.

Segons la tradició, s'imposa un polsim de cendra al cap dels fidels que van a missa, provinent de la cremació dels llorers i

la celebració de la Pasqua, que enguany serà el diumenge 9 d'abril.

palmons beneïts el Diumenge de Rams de l'any litúrgic anterior.

La cendra és símbol de la caducitat de la condició humana i un signe penitencial i de conversió.

Amb el Dimecres de Cendra s'obre la Quaresma, que recorda els quaranta dies que Jesús va passar al desert, on va ser temptat pel dimoni, i que acaben amb

REFLEXIONS

El transhumanisme i l'esport: aspectes crítics (II)

Entrenar, rendir i produir. Per assolir aquests objectius, és essencial sotmetre el cos a un gran esforç i de manera disciplinada. Aquest constant desig de superació està íntimament lligat al valor que la societat concedeix al primer lloc, a la victòria, o per dir-ho amb un mot que ha penetrat en totes les esferes de la vida humana: l'èxit (esportiu, acadèmic, professional, afectiu, social, polític, sexual).

Guanyar o morir! Qui guanya, esdevé el centre d'atenció i és objecte de reconeixement i de privilegis. Trenca, ni que sigui per uns instants molt efímers, el pla de la invisibilitat; és reconegut i escoltat, mentre que el qui perd, resta en el gran pantà de l'anonimat.

La tecnologia es beslluma com la gran alia. L'esportista constata les serioses limitacions del seu cos, la vulnerabilitat de la seva condició. Es cansa fàcilment, no pot viure molt de temps sense dormir, sense menjar, sense prendre líquids i, encara menys, sense respirar. No suporta grans canvis de temperatura. Si li falla un òrgan, li cal una gran paciència per esperar la seva recuperació. La seva capacitat de corregir i d'aprendre, de nou, és lenta i difícil.

Enfront d'això, l'esportista treballa per assemblar-se al màxim a una màquina de precisió que no senti fatiga i que sigui capaç de rendir en qualsevol circumstància. Observa que hi ha màquines dissenyades per l'home que són més potents i més capaces que ell mateix. S'adona que l'aliança amb la tecnologia és clau per vèncer els límits i millorar el rendiment i està disposat a invertir-hi recursos per assolir el cobejat reconeixement social.

Un exemple diàfan d'aquesta aliança es pot veure en el ciclisme, en l'alpinisme, però també en la natació. Gràcies a una indumentària especial es van batre, en dos mesos, més de trenta rècords en natació. Els nous teixits dels nedadors, per exemple, van jugar un rol molt especial. Ens referim a teixits que conserven la temperatura i que el mantenen sempre sec. N'hi ha que tenen microcàpsules que alliberen partícules que hidraten la pell o bandes que agafen el múscul per evitar que vibri i respongui millor al cansament. Són com una segona pell, fins i tot, superior a la natural.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2R 5,1-15a / SI 41 / Lc 4,24-30]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / SI 24 / Mt 18,21-35]. Sant Arnal, abat benedictí i mr. (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica.

15. ■ Dimecres [Dt 4,1-5-9 / SI 147 / Mt 5,17-19]. Santa Madrona (s. II), vg. i

mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. de l'Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. de les Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / SI 94 / Lc 11,14-23]. Sant Agapit (†342), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abra-

ham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. ■ Divendres [Os 14,2-10 / SI 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Patrici (461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

18. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / SI 50 / Lc 18,9-14]. Tortosa: Sant Salvador d'Horta, rel. franciscà de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sar-

denya, 1567). Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i dr. de l'Església.

19. ■ Diumenge vinent, IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.) [1S 16,1b. 6-7.10-13a / SI 22 / Ef 5,8-14 / Jo 9,1-41 (o bé, més breu: 9,1.6-9.13-17.34-38)]. Sant Josep, Espòs de la Benaurada Verge Maria, nazarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

Diumenge III de Quaresma (A)

COMENTARI

«El qui begui de l'aigua que jo li donaré mai més no tindrà set»

L'Evangelí d'aquest diumenge és un dels més bonics del Nou Testament. Es tracta de la *samaritana*, aquesta dona que anava a *treure aigua del pou* i es troba amb Jesús que li demana: *Dona'm aigua*. Però és Jesús qui li ofereix la veritable aigua que assaia la seva set, l'aigua viva: *Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva i ell te l'hauria donada*. La dona no acaba d'entendre de quina aigua li parla Jesús, pensa només en l'aigua terrenal. Ara és quan Jesús li diu: *Ves a cridar el teu marit i torna*. Ella contesta: *no en tinc de marit*. I Jesús li fa: *Tens raó: n'has tingut cinc, i l'home que ara tens no és el teu marit*. Davant d'aquesta resposta la dona que havia vist en Jesús primer un passavolant, després un senyor, ara el confessa profeta. Però no vol entrar en la seva vida, en els seus problemes personals i planteja una qüestió teològica: quin és el lloc per a *adorar Déu*. És sincera? Vol fugir d'encarar la seva vida? Jesús li respon: *S'acosta l'hora, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat*. El culte ja no es dona en un lloc, sinó escoltant el missatge de Jesús, vivint com a fills del Pare, deixant-se endur per l'Esperit. Ella espera encara que arribi el Messies però Jesús ja li diu obertament: *el Messies soc jo*. Ara la dona es converteix en evangelitzadora per a tots els seus conciutadans que descobreixen com ella que Jesús és *el Salvador del món*. Aquest és l'aliment del que parla Jesús: *El meu aliment és fer la voluntat del que m'ha enviat i acomplir la seva obra que no és altra que portar l'aigua viva, el do de Déu a tots els pobles de qualsevol raça o religió*. Aquesta aigua, simbolitzada ja en *l'aigua que va donar Moisès als israelites és l'amor que ens manifestà Déu quan Jesús morí per nosaltres que érem pecadors*. El nostre aliment ha de ser descobrir aquest amor de Déu, trobar-nos amb Jesús i donar-lo a conèixer als nostres germans, tal com va fer la samaritana.

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,3-7)

En aquells dies, el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisès: «Per què ens has fet pujar d'Egipte! Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?» Moisès s'exclamà al Senyor: «Què puc fer per aquest poble? Una mica més i m'apedregaran.» El Senyor li respongué: «Passa al davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allà davant teu dalt la roca, a l'Horeb. Tu dona un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure.» Moisès ho va fer així davant els ancians d'Israel. I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «El Senyor, és amb nosaltres o no hi és?».

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssim la veu del Senyor: «No endureriu els vostres cors.»*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-2.5-8)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. I l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor. Adoneu-vos bé d'això: Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 4,5-42) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, s'estava assegut bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «Dona'm aigua.» Li diu la samaritana: «Com? Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que soc una dona samaritana?» Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: «Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada.» Ella li diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no teniu res per treure aigua. D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el seu bestiar. Sou més gran vós que no pas ell?» Jesús li respongué: «Els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna.» Li diu la dona: «Senyor, doneu-me aigua d'aquesta: que no tingui mai més set ni hagi de tornar mai més aquà a treure aigua del pou.» «Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus, dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.» Jesús li respongué: «Creu-me, dona; s'acosta l'hora que el lloc on adorem el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres no sabeu qui adorea; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en esperit i en veritat.» Li diu la dona: «Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot.» Ell li respon: «El Messies soc jo, que parlo amb tu.» Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell. Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona: «Ara ja no creiem només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de debò el Salvador del món.»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 17,3-7)

En aquellos días, el pueblo, sediento, murmuró contra Moisés, diciendo: «¿Por qué nos has sacado de Egipto para matarnos de sed a nosotros, a nuestros hijos y a nuestros ganados?». Clamó Moisés al Señor y dijo: «¿Qué puedo hacer con este pueblo? Por poco me apedrean». Respondió el Señor a Moisés: «Pasa al frente del pueblo y toma contigo algunos de los ancianos de Israel; empuña el bastón con el que golpeaste el Nilo y marcha. Yo estaré allí ante ti, junto a la roca de Horeb. Golpea la roca, y saldrá agua para que beba el pueblo». Moisés lo hizo así a la vista de los ancianos de Israel. Y llamó a aquel lugar Masá y Meribá, a causa de la querrela de los hijos de Israel y porque habían tentado al Señor, diciendo: «¿Está el Señor entre nosotros o no?».

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,1-2.5-8)

Hermanos: Habiendo sido justificados en virtud de la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo, por el cual hemos obtenido además por la fe el acceso a esta gracia, en la cual nos encontramos; y nos gloriamos en la esperanza de la gloria de Dios. Y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo que se nos ha dado. En efecto, cuando nosotros estábamos aún sin fuerza, en el tiempo señalado, Cristo murió por los impíos; ciertamente, apenas habrá quien muera por un justo; por una persona buena tal vez se atrevería alguien a morir; pues bien: Dios nos demostró su amor en que, siendo nosotros todavía pecadores, Cristo murió por nosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 4,5-42) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, llegó Jesús a una ciudad de Samaría llamada Sicar, cerca del campo que dio Jacob a su hijo José; allí estaba el pozo de Jacob. Jesús, cansado del camino, estaba allí sentado junto al pozo.

Era hacia la hora sexta. Llega una mujer de Samaría a sacar agua, y Jesús le dice: «Dame de beber». Sus discípulos se habían ido al pueblo a comprar comida. La samaritana le dice: «¿Cómo tú, siendo judío, me pides de beber a mí, que soy samaritana?» (porque los judíos no se tratan con los samaritanos). Jesús le contestó: «Si conocieras el don de Dios y quién es el que te dice "dame de beber", le pedirías tú, y él te daría agua viva». La mujer le dice: «Señor, si no tienes cubo, y el pozo es hondo, ¿de dónde sacas el agua viva?; ¿eres tú más que nuestro padre Jacob, que nos dio este pozo, y de él bebieron él y sus hijos y sus ganados?». Jesús le contestó: «El que bebe de esta agua vuelve a tener sed; pero el que beba del agua que yo le daré nunca más tendrá sed: el agua que yo le daré se convertirá dentro de él en un surtidor de agua que salta hasta la vida eterna». La mujer le dice: «Señor, dame esa agua: así no tendré más sed, ni tendré que venir aquí a sacarla».

«Veo que tú eres un profeta. Nuestros padres dieron culto en este monte, y vosotros decidís que el sitio donde se debe dar culto está en Jerusalén». Jesús le dice: «Créeme, mujer: se acerca la hora en que ni en este monte ni en Jerusalén adoráis al Padre. Vosotros adoráis a uno que no conocéis; nosotros adoramos a uno que conocemos, porque la salvación viene de los judíos. Pero se acerca la hora, ya está aquí, en que los verdaderos adoradores adorarán al Padre en espíritu y verdad, porque el Padre desea que lo adoren así. Dios es espíritu, y los que lo adoran deben hacerlo en espíritu y verdad». La mujer le dice: «Sé que va a venir el Mesías, el Cristo; cuando venga, él nos lo dirá todo». Jesús le dice: «Soy yo, el que habla contigo».

En aquel pueblo muchos samaritanos creyeron en él. Así, cuando llegaron a verlo los samaritanos, le rogaban que se quedara con ellos. Y se quedó allí dos días. Todavía creyeron muchos más por su predicación, y decían a la mujer: «Ya no creemos por lo que tú dices; nosotros mismos lo hemos oído y sabemos que él es de verdad el Salvador del mundo».